

Vasas és építő becsülettel dolgoztak... Jöhet már a teherpróba!

A szegedi közuti hid építésének utolsó, izgalmas napjaiban a hidon dolgozó különböző munkáscsoportok szinte vetélkednek egymással a rájuk eső feladat minél gyorsabb elvégzésében.

A vasszerelést végző MAVAG-csoport már nagyjából befejezte munkáját s a régi hid roncsaiból építendő kisebb hidon dolgozik. Az utóbbi napokban teljesen az építők uralják a terepet.

Rekordidő alatt végezték el a betonozást, rekordidő alatt fejezik be a kövezést és az aszfaltozást.

A hidavatás napján nyugodt lelkiismerettel állhat a két csoport minden munkása a hidavatást ünneplő közönség elé:

vasas és építő becsülettel dolgoztak...

Elkészült a villamos első vezetőke

Ez a lendület a gázgyár munkásaira, a villamosvasút alkalmazottaira is átragadt. Kovács elvtárs, a villamosvasútiak hidon dolgozó csoportjának egyik vezetője meg is jegyzi:

— Nincs különbség itt közöttünk, mindnyájan egyet akarunk — hidat

építeni, a demokráciának dolgozni!

Hétfőn délután például még csak a külvilágítást szerelték a hidon, kedden reggelre már elkészült a villamos felső vezetőke is. A sárga kocsi szépen felballagott a hidfőre s akár Újszegedre is átmehetett volna.

Epül a tribün

A hid újszegedi részén sörprógetnek már. Szerda este a még ki nem kövezett részen is

lehelyezik a köveket s ott is feltakaríthatnak, hogy minden ragyogjon a megnyitás napján.

A kisvasút megállója és a hid közötti részen egyre sürűbben hallatszik az ács-szekercék, balták csattogása. A betonozás előkészítésénél, a zsálasznál és magánál a betonozásnál olyan jó munkát végző Zsigmondisták

emelik a hatalmas tribünt.

Szinte szemlátomást nő az alkotmány szorgalmas munkájuk nyomán.

Atadják a dolgozóknak...

Mindent egybevetve, a szegedi közuti hidon már nagyon előrehaladtak a munkával. Katona elvtárs, az üzemi szervezet titkára

felcsillanó szemmel számol be erről s hozzáteszi:

— Jöhet már a teherpróba!

Az avatásról egyre sürűbben beszélnek a hid minden részén. Minden hidmunkás várja azt a pillanatot, hogy hónapokon át, kemény munkával, erőfeszítéssel és jó együttműködés árán elkészült hidat bemutassák Gerő elvtársnak és utána vasárnap, november 21-én átadják Szeged közelebbi és távolabbi környéke lakosságának, az üzemekben, gyárakban dolgozó többi munkásnak, a jövő évi kenyerünkért harcot folytató dolgozó kisparasztnak és az irodák, intézmények haladó értelmiségének.

Orvostudományi előadást indított Szegeden a Magyar-Szovjet Művelődési Társaság

A Magyar-Szovjet Művelődési Társaság szegedi csoportja tudományos ismeretterjesztő előadássorozatot indított a szegedi orvosok szabad szakszervezetével karöltve. Az orvostudományi előadások első előadásán dr. Erdődi József egyetemi előadó, a helyi csoport ügyvezető elnöke beszélt a megelőző mintegy 300 főnyi orvoshoz és kérte őket, ne csak a Szovjetunió orvosainak tudományos eredményeivel ismerkedjenek meg, hanem legyenek olyan hűek népihöz, mint a szovjet tudósok.

Dr. Ivanovics György, Kosuth-díjas tudós, a szegedi egyetem orvostudományi karának elnöke beszélt ezután a Szovjetunió mikrobiológiai kutatásairól. Részletesen megemlékezett a Szovjetunióban folyó vírus- és antibiotikum vizsgálatokról, valamint a járványok elleni küzdelemről.

Dr. Kanyó Béla egyetemi tanár előadta, hogy 31 év alatt a szovjet állam tudományos intézeteinek száma megháromszorozódott és a nevezetesebb kutatások a honvédő háború idején is folytak.

Végül a »Mesterséges nyelvcső« című filmet mutatták be dr. Borsai Tibor sebész-tanársegéd magyarázatával. A közönség megcsodálta Jugyir professzor csodálatos operációját, amelyekkel a szenvedő embereknek a gyomorból új nyelvcsövet teremtett.

Az előadássorozatot második előadását dr. Gellért Tibor elvtárs, tanársegéd tartja a szovjet idegyógyászatról, a harmadik előadást dr. Kanyó Béla egyetemi tanár, az egészségügyi intézet igazgatója és egészségügyi intézményeiről. Ez előadason bemutatják »A szem égési sebei« című filmet, amelyet dr. Ditrői Gábor fog kellő magyarázatokkal ellátni. A szovjet oktatófilmeket azért is mutatjuk be, hogy lássuk, miként népszerűsítik a Szovjetunióban a tudományt.

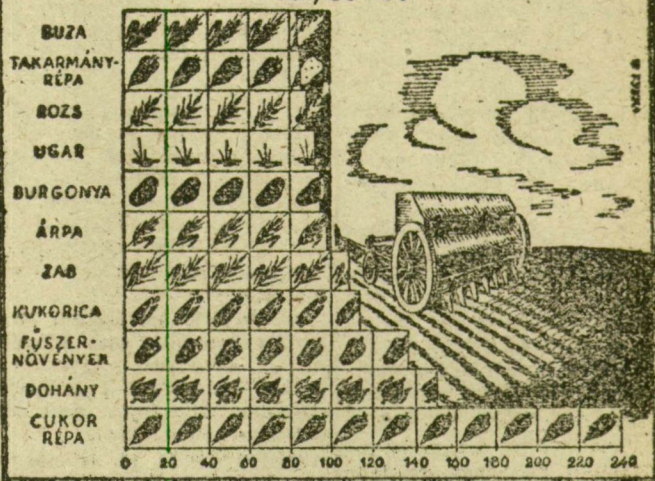
Nemcsak orvosi téren folyik a Magyar-Szovjet Művelődési Társaságban ez a munka, hanem több szakcsoportban is. Így legutóbb dr. Berk Imre, a leánygimnázium igazgatója tartott előadást a szovjet realis nevelésről, dr. Erdődi József egyetemi előadó, ügyvezető elnök a szovjet könyvkiadásokról tartott előadást, Trencsényi-Waldapfel Imre a szovjet humanizmusról, dr. Halász Előd egyetemi tanársegéd Nietzsche és a fasizmus kapcsolatáról, dr. Martonyi János egyetemi tanár a szovjet jogászképzés és jogászhivatásról tart majd előadást, a szakemberek egy csoportja vitadelutánt rendez a Szovjetunió fásításáról.

A vetésterület első tervévi alakulása is a belterjes gazdálkodásra való áttérést szolgálja

A felszabadulás után több mint 600.000 parasztnak jutott földet a népi demokrácia. A földreform azonban a magyar földkérdésnek csak egyik részét oldotta meg. Nem elég földet adott a parasztnak, hanem biztosítani kell azt is, hogy a kapott föld hozamából meg is tudjon élni. At kell tehát létrehozni a külterjes szemtermelésről a sokkal jövedelmezőbb belterjes gazdálkodásra. Ezt a célt szolgálja többek között a vetésterület megváltoztatása is. A vetésterület szabja meg, hogy az egyetemes nemzetgazdasági érdekeknek megfelelően, a belterjes gazdálkodás követelményeit szem előtt tartva, milyen növényfajtaikat, mekkora területen kell termelni. A vetésterület figyelembe veszi a belföldi szükségleteket és a külkereskedelmi igényeket is. Elegendő mennyiségben kell biztosítani a lakosság egyik legfőbb táplálékát, a kenyeret, de irányt kell vennie az egyoldalú és költséges szemtermelés korlátozására, a több munkát és ezért nagyobb hasznot hozó ipari növények, öntözőes növények, stb. vetésterületeinek a kiterjesztésére.

AZ 1947/48 ÉVI VETÉSTERÜLET ALAKULÁSA

1937/38=100

Ha az 1947-48. évi vetésterület alakulását nézzük, akkor megállapíthatjuk, hogy a fenti szempontoknak megfelelően a buza és a rozs vetésterülete nem érte el az 1938-as színvonalat, a zab, a kukorica, a fűszernövények, a dohány és főleg a cukorrépa azonban messze túlszárnyalta azt. A burgonya vetésterülete nem érte el ugyan a tervelőirányzatot, de hajszálra megközelítette a háború előtti állagot. A cukorrépa vetésterülete nemcsak a tervelőirányzatot, hanem a múlt évek állagát is messze túlszárnyalta. A parasztság 9 százalékkal több cukorrépát vetett, mint tavaly, és 140 százalékkal többet, mint 1938-ban.

Hidmunkás Elvtársak!

Mi, a Szegedi Bőripari Munkások Termelő Szövetkezetének tagjai rátok nézünk. Ti vagytok azok, akik megfeszített munkával, éjt nappallá téve, kemény szocialista öntudattal építettétek fel azt, amit a fasizmus lerombolt. Csodát műveltetek akkor, amikor munkaversennyel idő előtt felépítettétek számunkra a szegedi hidat.

Mi, akik most indulunk el a szocialista termelés útján, töletek akarunk példát venni, hogy kell becsülettel dolgozni. Szeretnénk kemény közszorítással köszönetet mondani és kérni, hogy hasonló teljesítménnyel emeljétek munkásosztályunk hírnevét. Fogadjátok el tőlünk szerény ajándékunkat, amit szövetkezetünk tag-sága és munkássága nektek adott. Eljen Gerő elvtárs! Eljenek a hidmunkás elvtársaink! Eljen a Magyar Dolgozók legyőzhetetlen Pártja!

Szeged, 1948 november 16-án.

Elvtársi üdvözléssel

Szegedi Bőripari Munkások Termelő Szövetkezte.

A hidmunkások részére ujabban a következő adományok érkeztek: özv. Szarvas Józsefné 50, Wigner Benő 50, Bruckner Dezső 50, Gáli János 10, Okrós József 10, Ludvig István 10, Beck Dezső Szőreg 10, Rull Boipész 5 forint. Szegedi Bőripari Munkások Termelő Szövetkezte 5 pár magasszárú cipő. Székely Miklósné 8 drb. gyermeksapka.

Emelték a szeretetházi lakók létszámát

Az apácák eddig a szobák sorát hagyták üresen

A városi szeretetházban minden téren a javulás jelei mutatkoznak azóta, hogy az MNDSz vette kezébe a szeretetház irányítását és viseli gondját az ott lakó öregeknek, betegeknek. A bentlakók létszáma most 15 fővel emelkedett, mer a lakószobák rendezték be azokat a helyiségeket is, amelyeket eddig az apácák tiszteletére használtak. A többi között ugyanis külön vendégszobákat tartottak fenn és külön kényelmes szobája volt a rendfőnöknek is, aki legfeljebb félévenként fordult meg Szegeden. Most mindezeket a helyeket az arra rászorultakkal töltik be és gondoskodnak minél jobb ellátásukról.

Részlet Schönherz Zoltán elvtárs utolsó leveléből, amelyet szüleihez írt, mielőtt a Margit-körúti fogházban kivégezték

Elszorul a szívem, ha arra gondolok, hogy mennyi szomorúságot okoztam és okozok Nektek. Egy levelezőlapban azt írtam, hogy remélem, vissza fogom tudni adni Nektek azt a sok szeretetet, gondoskodást, mellyel körülöttetek. Sajnos, nem teljesíthetem már azt, amit akartam. Ne gondoljatok azért rossz szívről. Nem cselekedtem másképpen, mint ahogy cselekedtem. Mikor felismertem, hogy milyen veszély fenyegeti embertársaimat Magyarországon, nem hallgathattam, meg kellett szólalnom, nem tehettem másképpen. Ahogyan Luther mondta a zsinat előtt: »Hier stehe ich und kann nicht anders!« — (itt állok, mert így kellett cselekednem). Nem hal meg azért mindenki, akit a földre tesznek. Sokat dolgoztam és abban a hitben halok meg, hogy munkámban tovább élek. Tudom, hogy munkám nem volt életnek és újra élnek, akkor sem étem, ugy is halok meg.

Több mint hat évvel ezelőtt, a Margit-körúti fogház egyik cellájában írta ezt a levelet szüleinek Schönherz Zoltán elvtárs, a Kommunista Magyarországi Pártjának akkori titkára, mielőtt a vesztőhelyre vitték. Valóságos irodalmi remekmű ez a kerek néhány sor — és minden szava ma különösen a szívünkbe markol. Egy kommunistának utolsó írása ez, aki tudta, hogy miért hal meg és hogy harca nem volt hiábavaló. Ma, amikor a KMP 30 éves küzdelmeinek eredményeként a Magyar Dolgozók Pártja

már az egész nép vezetője és országunk a népi demokrácia útján biztosan fejlődik a szocializmus felé, megmutatkozik ennek a levélnek jövőbe mutató ereje. Schönherz elvtárs nem jósolt, ő tudta, hogy munkája nem volt hiábavaló. A Schönherzek, Rózsák, Sallák, Fürstök mártírhalála egyengette idáig az utat és most, amikor évfordulóra készülődünk, minden magyar dolgozó kegyelettel emlékezik meg róluk, Magyarország 30 éves kommunista pártjának vértanúiról.

Negyvennyolc vagonból csak három...

A szegedi kulákok szabotálják a mezőgazdaság fejlesztését

A földművelésügyi minisztérium rendelete alapján a 15 holdon felüli gazdáknak mezőgazdaság fejlesztési járulékot kell fizetniük. Ennek a járuléknak az a célja, hogy mezőgazdaságunk fejlődését előmozdítsa és a dolgozó kisparasztságot a technika vívmányaival és egyéb módon is hozzásegítse munkája gyümölcsének élvezéséhez. Ezt a hozzájárulást csak a jobb-módu gazdák fizetik, ezért általában dolgozó parasztságunk

»kulák adó«-nak szokta nevezni.

Ennek a »kulák adó«-nak összege Szegeden 48 vagon terményt jelent. A keddi közigazgatási bizottsági ülésen azonban a szegedi pénzügyigazgatóság kiküldötte azt a megdöbbentő bejelentést tette, hogy eddig mindössze csak három vagonnal folyt be, mert a szegedi kulákok nem akarnak elegendő tenni kötelességüknek.